

HET DOEL VAN GEESTELIJKE GAVEN

Door: Mike McGlathery

Negen lessen

"1 Kor. 12:1: En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat gij onwetende zijt.

(Zij waren onwetend). Laten wij NIET onwetend zijn! Laat ons STUDEREN!

"1 Kor. 12:2: Gij weet, dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid werdt.

("Rom. 2:25: Want de besnijdenis is wel nut, indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden).

Omdat ze destijds uit de synagoge kwamen, hadden die Korinthiërs, in Paulus zijn bijeenkomsten, niet geloofd dat Jezus hun herrezen Messias was. Ze hadden GEEN deel uitgemaakt van de gelovige besnijdenis. Zij waren de "onbesnedenen" geweest, omdat ze Grieken waren, en vreemde Heidenen waren, en ongelovige Joden waren,

"1 Kor. 12:2: Gij weet, dat gij heidenen (ethnos) waart, tot de stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid werdt.

Grieken, godvrezende Heidenen, kwamen naar de synagogen om Israël te zegenen. Maar Israël was afvallig, en ging in ongerechtigheid achter andere goden en afgoden aan. Zelfs de afvallige Joden werden als "onbesnedenen" beschouwd, net als de Heidenen.

(Romeinen 2:25. "Onbesnedenen", zijnd Grieken, en vreemde Heidenen, en ongelovige Joden),

"1 Kor. 12:3: Daarom maak ik u bekend, dat niemand, die door den Geest Gods spreekt, Jezus een vervloeking noemt; en niemand kan zeggen, Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest.

(In Handelingen 9:6 zei Paulus oprecht: "... Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?")

Saulus van Tarsen had zojuist de Heilige Geest ontvangen om Jezus oprecht zijn "Heer" te kunnen noemen.

"1 Kor. 12:4: En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest;

Na een paar verzen zullen we de verscheidenheid aan gaven zien die door dezelfde Geest zijn gegeven in 1 Korintiërs 12:7-11.

"1 Kor. 12:5: En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Heere;

Dit toont aan dat de kerk van Mattheüs 16:18 een ander bestuur kan zijn dan de kerk van Romeinen 16:4 en Kolossenzen 1:18, hoewel beide op hetzelfde fundament zijn gebouwd, Jezus Christus. In een paar verzen zullen we de verschillen zien in bedieningen van dezelfde Heer, in 1 Korintiërs 12:12-17.

"1 Kor. 12:6: En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.

Die verschillende BEDIENINGEN omvatten: ten eerste, het evangelie van God dat wordt gezonden aan degenen in Handelingen 9 tot en met Handelingen 28, vervolgens het evangelie van Christus dat eerst naar de Jood wordt gezonden en ook naar de Griek, daarna het evangelie van de genade van God GEZONDEN AAN "alle Heidenen", dan de opname van het lichaam van Christus. Enige verzen verder zullen we de verschillende bedieningen van dezelfde Heer in 1 Korintiërs 12:18-30 zien.

*"1 Kor. 12:7: Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven **tot hetgeen oorbaar is.***

=====

Van de vertaler:

King James Bible zegt:

*"1 Corinthians 12:7. But the manifestation of the Spirit is given to every man **to profit withal.***

De NBG vertaling zegt:

*"1 Kor. 12:7: Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven **tot welzijn van allen.***

Opmerking: De KJV en de NBG zijn duidelijker dan de Statenvertaling!

=====

Laten we eens kijken naar de verzen die de overgangen vertellen die leiden tot het tonen of manifesteren van de gaven van de Geest aan iedereen in het lichaam van Christus IN DIE TIJD.

Exodus 4:4-5 en 29-31, nummer 14:11, Deuteronomium 4:34-35, Johannes 4:48 en 6:30,

*"Exodes 4:4-5: 4 Toen zeide de Heere tot Mozes: **Strek uw hand uit, en grijp haar bij haar staart! Toen strekte hij zijn hand uit, en vatte haar, en zij werd tot een staf in zijn hand.***

5 Opdat zij geloven, dat u verschenen is de Heere, de God hunner vaders, de God van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob.

"Exodes 4:29-31: 29 Toen ging Mozes en Aaron, en zij verzamelden al de oudsten der kinderen Israels.

*30 En Aaron sprak al de woorden, die de Heere tot Mozes gesproken had; en hij deed de **tekenen** voor de ogen des volks.*

31 En het volk geloofde, en zij hoorden, dat de Heere de kinderen Israels bezocht, en dat Hij hun verdrukking zag, en zij neigden hun hoofden, en aanbaden.

*"Numeri 14:11: En de Heere zeide tot Mozes: **Hoe lang zal mij dit volk tergen? En hoe lang zullen zij aan Mij niet geloven, door alle **tekenen**, die Ik in het midden van hen gedaan heb?***

*"Deut.4:34-35: 34 Of: of God verzocht heeft te gaan, om Zich een volk uit het midden eens volks aan te nemen, door verzoeking, door **tekenen**, en door **wonderen**, en door strijd, en door een sterke hand, en door een uitgestrekte arm, en met grote verschrikkingen; naar al hetgeen de Heere, uw God, ulieden voor uw ogen in Egypte gedaan heeft?*

35 U is het getoond, opdat gij wetet, dat de Heere die God is; er is niemand meer dan Hij alleen!

"Matth. 12:28: Maar indien Ik door den Geest Gods de duivelen uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen.

*"Joh. 4:48: Jezus dan zeide tot hem: Tenzij dat gijlieden **tekenen en wonderen** ziet, zo zult gij niet geloven.*

*"Joh. 6:30: Zij zeiden dan tot Hem: **Wat teken** doet Gij dan, opdat wij het mogen zien, en U geloven? Wat werkt Gij?*

Dus al die verzen laten zien dat God **tekenen**, **krachten** en **wonderen** introduceerde om de wonderbaarlijke werken van God te tonen, zodat Israël en degenen rondom Israël zullen geloven dat Israëls Messias en het Koninkrijk nabij is.

“Hand. 2:11: Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze TALEN de grote werken Gods spreken.

God toonde eerst aan Israëls leider, Mozes, **tekenen** om hem te doen geloven dat Israël God zou geloven. Toen toonde Mozes Israël die **tekenen** om Israël ertoe te brengen te geloven dat God met hen was. Toen toonde God **tekenen** aan de veroveraars van Israël, om hen de keuze te geven om Israël te bevrijden of anders verslagen te worden. Die **tekenen** vielen allemaal onder de categorie dat God **tekenen** aan Israël gaf, wat bewijst dat ze een goede reden hebben om God te geloven.

Naarmate we verder door de geschiedenis van Israël gaan, komen we aan bij de tijd die door Daniël is geprofeteerd, namelijk dat de Messias komt en wordt afgesneden.

Tijdens de aardse bediening van Jezus Christus vertoonde hij vele **tekenen** als bewijs dat hun koninkrijk "nabij was".

“Matth. 12:28: Maar indien Ik door den Geest Gods de duivelen uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen.

Toen Christus het einde van zijn bediening aan Israël naderde, gaf hij **tekenen** die degenen zouden volgen die hun evangelie (van het koninkrijk) geloofden en het predikten, waardoor het werd bevestigd.

“Markus 16:16-20: 16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

*17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze **tekenen** volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe **tongen** zullen zij spreken.*

18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

19 De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods.

*20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door **tekenen**, die daarop volgden. Amen.*

Gods bevestigende de **tekenen** die “degenen, die geloofd zullen hebben” volgden terwijl ze “overal predikten” van Handelingen 2 tot en met Handelingen 6.

Hoe werkte de Heer met hen mede en bevestigde Hij het woord met **tekenen**?

“Hand. 2:32-33: 32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.

33 Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

Dus al die **tongen** in Handelingen 2:1-18, en de **tekenen** in Handelingen 2:32-33, en de **tongen** in Handelingen 4:29-31 waren **tekenen** die het woord van de Heer in die tijd bevestigden.

Handelingen 2:32-33 vertelt ons dat de **tekenen**, die werden geopenbaard en uitgeoefend door Israëls gelovige kleine kudde, door Jezus Christus in de hemel, werden gegeven in het laatste deel van zijn aardse bediening. Deze door de hemel gegeven **tekenen** waren bedoeld om vrome Joden uit vreemde naties ertoe te bewegen het goede nieuws dat Israëls koninkrijk uit de hemel nabij was, te begrijpen en te geloven. In feite waren die **tekenen** Joods evangelisatie.

Als we de verzen over tekenen doorlezen, zien we enkele overgangen optreden. Aanvankelijk moesten tekenen ervoor zorgen dat Israël God geloofde. Dan zien we een overgang naar God die Jezus op aarde bevestigde door tekenen, in Handelingen 2:22.

*“Hand. 2:22: Gij Israëlietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door **krachten, en wonderen, en tekenen**, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;*

Vervolgens zien we in Hebr. 2:3-4 een overgang naar God die getuigenis aflegt met tekenen betreffende het evangelie van Israël waarover wordt gesproken.

“Hebr. 2:3-4: 3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben;

4 God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Dan zien we de overgang naar tekenen die het woord van God bevestigen in Markus 16:17-20.

“Mark. 16:17-20: 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken.

18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

19 De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods.

20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen.

De gelovige kleine kudde in Israël was een minderheid van de bevolking. De meeste Israëlieten in Israël waren afvallig en geloofden niet dat Jezus de Messias was, de herrezen Zoon van God. In Handelingen 7 viel Israël door de onvergeeflijke zonde te begaan waardoor de mensheid toegang tot God kreeg.

Binnen enkele dagen, misschien wel uren nadat Israël viel, hield God de onvergeeflijke Saulus van Tarsen aan op weg naar Damascus. Saulus van Tarsen was onvergeeflijk met betrekking tot Israëls verbonden, de leer en het evangelie omdat hij had deelgenomen aan Israëls bespottingen en spreken tegen de Heilige Geest in Handelingen 7. God gebruikte Paulus zijn behoefte aan verlossing door een ander evangelie, als een manier om Zijn nieuwe bedeling van verlossing vorm te geven: “uit genade door het geloof” (Ef. 2:8), te geven aan de mensen, om te zijner tijd te worden getuigd.

Vervolgens kregen de profeten van het lichaam van Christus speciale bekwaamheden om de nieuwe openbaringen, van Christus aan Paulus, te erkennen, zoals te zien is in 1 Korinthiërs 14:29-38.

“1 Kor. 13:2: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap (kennis);.....”..

“1 Kor. 14:29: En dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.

In die tijd sprak Paulus over vormen van openbaring waarbij SPREKEN betrokken was, hetzij door middel van tongen (1 Korintiërs 14:2-23, 27-28), of door profetie (1 Korintiërs 14:1-6, 22-26, 29-32).

EINDE VAN DEEL 1 van 9. BEGIN VAN DEEL 2 van 9.

Zoals we eerder zagen, waren tongen/talen ooit een vorm van Joodse evangelisatie, waarbij afvallige Joden werden bekeerd tot gelovigen, de kleine kudde. In 1 Korintiërs 1:22 zien we dat er tekenen zijn voor de Joden. In 1 Korintiërs 14:22 zien we dat tongen/talen een teken zijn voor ongelovigen. Dus als we beide kwalificaties in ogenschouw nemen, ontdekken we dat tongen/talen VOOR ONGELOVIGE JODEN zijn, en daarom zijn tongen een vorm van Joodse evangelisatie.

Net zoals in Handelingen, nadat Israël viel en de speciale behandeling van Joden aan het afnemen was terwijl tegelijkertijd het lichaam van Christus zich verspreidde als Gods nieuwe voorbeeld van verlossing, had God eerder op dezelfde manier tongen/talen gebruikt om te getuigen tegen ongelovige Joden, maar later in Handelingen, in 1 Korinthiërs, verlegde Paulus de nadruk van tongen/talen en naar opbouw.

Dus zei Paulus in 1 Korintiërs 14:29:

“En dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.

“Laat de profeten spreken”.

PROFETEN BETUIGEN, of ze nu betuigen in hun lokale taal, of in tongen/talen in een benodigde vreemde taal, dan is dat alleen tot Joden (Romeinen 3:1-2).

“1 Kor. 14:30: Doch indien een ander, die er zit, iets geopenbaard is, dat de eerste zwijge.

"Als iets aan een ander wordt geopenbaard" WAT? Had Paulus het over een andere ongelovige? Hoe zit het met een andere gelovige? NEE. Paulus had het over een andere ontvanger van openbaringen volgens 1 Korinthiërs 13:2.

“1 Kor. 13:2: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap (kennis);.....”..

Dus, zei Paulus,

1 Korintiërs 14:29 LAAT DE PROFETEN twee of drie SPREKEN,

Vervolgens zegt Paulus:

“1Kor. 14:30: Doch indien een ander (PROFEET), die er zit, iets geopenbaard is, dat de eerste (PROFEET) zwijge.

Dat betekent:

Bedenk dat de genoemde PROFETEN waar Paulus het over heeft, profeten zijn van het lichaam van Christus zijn. Er waren geen profeten van het lichaam van Christus vóór Handelingen 9 begon met het

lichaam van Christus. Er waren geen profeten van het lichaam van Christus na het verminderen van Israël en het voltooiën (vervolmaken) van de canon van het woord van God.

"1 Kor. 14:31: Want gij....."

"GIJ" (meervoud) verwijst opnieuw naar profeten van het lichaam van Christus.

"1 Kor. 14:31: Want gij kunt allen, de één na den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen getroost worden."

In 1 Korinthiërs 14:31 vertelde Paulus hun de doeleinden van hun profeteren: (1). Leren, en (2). vertroosten.

In 1 Korintiërs 14:3 had Paulus hen alreeds verteld wat het profeteren over het lichaam van Christus is:

"1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting (= opbouwen), en vermaning en vertroosting."

"1 Kor. 14:31:..... opdat zij allen leren, en allen getroost worden."

Het gedeelte "Leren" (of opbouwen) kan zowel de ongelovige buitenlandse Joden omvatten die door middel van tongen/talen leren wat ze moeten geloven, als de gelovige Joden die worden opgebouwd.

Het "troostende" deel zou het resultaat zijn van hun geloof in het woord van God, zoals Paulus later tegen degenen in Rome zei.

Het "Vermaningen" -gedeelte (1 Kor. 14:3) omvat het SPREKEN van zowel profetie tot de Hebreeuwse sprekende Joden als het getuigen in tongen/talen tot de anderstalige Joden.

"Hand. 9:31: De Gemeenten dan, door geheel Judea, en Galilea, en Samaria, hadden vrede, en werden gesticht; en wandelende in de vreze des Heeren, en de vertroosting des Heiligen Geestes, werden vermenigvuldigd"

*"1 Thess.5:11: Daarom **vermaant*** elkander, en sticht de één den anderen, gelijk gij ook doet."*

=====

Van de vertaler:

* Het woord "vermanen" betekent in het Nederlands "waarschuwen" of "dringend aansporen". De King James Bible luidt echter als volgt:

*"1 Thess.5:11: Wherefore **comfort** yourselves together, and edify one another, even as also ye do."*

In deze tekst uit de KJV Bible staat dus: "**Vertroost**" elkander.

Zie bijvoorbeeld 1 Thess. 4:13-18; in vers 18 wordt duidelijk wat men daar onder vertroosten verstaat!

=====

Vervolgens vertelde Paulus hun meer over voorzorgsmaatregelen tegen misbruik en uitbuiting van die speciale gaven.

"1 Kor. 14:32-33: 32 En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen."

33 Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen."

Paulus verdedigde de volgorde van openbaring. Nog steeds aan het schrijven over het ontvangen en spreken van de nieuwe openbaringen die "Schrift" (= opgenomen worden in de Bijbel) zullen worden, zei Paulus:

"1 Kor. 14:34-38: 34 Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.

35 En zo zij iets willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.

36 Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?

37 Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

38 Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend.

Dus, in de volgorde van openbaring, kwamen de nieuw geopenbaarde geschriften van God tot Paulus (1 Kor. 14:36-37), vervolgens tot de profeten van het lichaam van Christus (1 Kor. 14:37, 13: 2), en vervolgens tot de mannen (1 Kor.14:34-36), dan naar de vrouwen (1 Kor.14:35-36, 1 Tim. 2: 11-15), dan naar de jongere vrouwen (Titus 2:3-5) , en dan naar de kinderen (1 Tim. 2:11-15).

In deze verzen zien we dat het lichaam van Christus tongen/talen krijgt als teken om Joden van andere talen ertoe aan te zetten het woord van de redding te geloven die Christus aan Paulus geopenbaard heeft.

Toen Israël verminderde (kleiner werd), was er een overgang van tekenen van tongen/talen, naar de profeten van het lichaam van Christus die het pas geïnspireerde woord van God beleden dat Christus aan Paulus openbaarde.

*" 1 Kor.14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot **stichting** der Gemeente.*

*"1 Kor. 14:19: Maar ik wil liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn **verstand**, opdat ik ook anderen moge **onderwijzen**, dan tien duizend woorden in een vreemde taal/tong.*

*"1 Kor. 14:22: Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de **profetie** niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.*

*"1 Kor. 14:39-40: 39 Zo dan, broeders, ijvert om te **profeteren**, en verhindert niet in vreemde **talen** te spreken.*

*40 Laat alle dingen eerlijk en **met orde** geschieden. ("met orde" moet zijn "IN VOLGORDE).*

"MET ORDE" (= "IN VOLGORDE" zie hieronder de KJV vertaling*) is de beschreven gelaagdheid: Christus tot Paulus tot de profeten van het "lichaam van Christus" van de profeten tot de geredde mannen en de geredde mannen tot hun vrouw en daarna tot kinderen.

*KJV: 1Kor. 14:40: *Let all things be done decently and in order.* Vertaald geeft dat:

"Laat alle dingen fatsoenlijk en IN VOLGORDE worden gedaan.

=====

Toch vond er nog een overgang plaats toen datgene kwam wat volmaakt is. Toen de canon van het woord van God compleet en volmaakt was, ging de nadruk van het bovenzinnelijke kennis, en het overbrengen van Paulus 'nieuwe openbaringen, naar het belijden van het voltooide woord van God voor de opbouw van het lichaam van Christus. Let op deze overgangen terwijl we deze verzen en hoofdstukken lezen.

"Manifestatie" = duidelijk voor de zintuigen, vertonen, zichtbaar, TEKEN. "Dat een ieder er profijt van heeft" = OPBOUWEN EN LEREN.

"1 Kor. 13:9-12: 9 Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele;

10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

12 Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.

"Kol.1:25: Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, OM TE VERVULLEN HET WOORD GODS;

"1 Kor. 14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

Hier: "wordt volwassen in het verstand" betekent, compleet, volmaakt" zijn.

=====

De King James Bible zegt: *1 Kor.14:20: Brethren, be not children in understanding: howbeit in malice be ye children, but in understanding **be men**.*

"**be men**" betekent "wees mannen" = "volwassen, compleet, perfect" worden .

=====

We zien hier, en later, dat DE GEREDDE MENSEN werden aangewezen om de geïnspireerde apostolische openbaringen, die moesten worden geleerd en onderwezen, te erkennen. (1Kor.14:34-35; 1Tim.2:11-12, (1Kor.14:12 en 26).

*"1 Kor. 14:30-37: 30 Doch indien een ander, die er zit, iets **geopenbaard** is, dat de eerste zwijge.*

31 Want gij kunt allen, de één na den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen getroost worden.

32 En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.

33 Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.

34 Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.

35 En zo zij iets willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.

36 Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?

37 Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

Hier kan Paulus zeggen dat de gaven voor het ontvangen van de nieuwe openbaringen werden gegeven aan de geredde mannen van de kerk, en dat de gaven ten goede zouden komen aan allen in de kerk. We zijn van plan later op deze verzen terug te komen, als we naar andere verzen komen die meer specifiek verwijzen naar wat dit vers zegt (1 Korintiërs 13:11 en 14:34-37).

Laten we teruggaan naar 1 Korintiërs 12 vers 8, waar we eerder waren gebleven.

“1 Kor.12:8-10: 8 Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest;

9 En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest.

10 En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander meniglei talen; en een ander uitlegging der talen.

We komen later op deze verzen terug, als we bij andere verzen komen die meer specifiek verwijzen naar wat deze verzen zeggen.

“1 Kor. 12:11: Doch deze dingen alle werkt één en dezelfde Geest,.....”..

Hier zien we het bewijs dat de GAVEN van de Geest het WERK van de Geest zijn, niet het WERK van opvoeding, beoefening, kopiëren of zelfs misleiding.

“1 Kor. 12:11: Doch deze dingen alle werkt één en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil.

"delende ... GELIJKERWIJS HIJ WIL".

niet zoals ik wil, als ik er voor werk, of zoals ik het toepas, etc. maar:

"delende ... GELIJKERWIJS HIJ WIL".

Nogmaals, we zagen in 1 Korintiërs 14:30-37 dat Paulus benadrukt dat de gaven aan ieder mens verdeeld zijn, en ze werden verdeeld ZOALS DE GEEST HET WIL, NIET naargelang u in tongen/talen wilt spreken, of iets anders.

Ik besef dat dat vandaag klinkt als een argument tegen tongen/talen, maar dat is het niet. Dat waren toen de grenzen aan het juiste gebruik van tongen/talen, toen ze een door God gegeven doel hadden. We zullen zien dat het argument tegen tongen/talen vandaag is dat er nooit tongen werden gegeven om te worden gebruikt nadat Israël verblind is terzijde werd gesteld als Loammi (= niet mijn volk).

“Psalm 74:9: Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet, hoe lang.

EINDE VAN DEEL 2 van 9. BEGIN VAN DEEL 3 van 9.

In een opeenvolging van uitspraken onthult Paulus het verschil in rollen, in het lichaam van Christus, tussen mannen en vrouwen. Maar deze uitspraken zullen nog duidelijker worden nadat we verder in de context zijn gekomen om het doel van de profeten, in het lichaam van Christus, en het doel van de tongen/talen te zien in het lichaam van Christus.

We komen later op deze verzen terug, als we bij andere verzen komen die verwijzen naar wat deze verzen zeggen.

LATER IN DE STUDIE

(1 Tim. 2:8-12).

“1 Tim. 2:12: Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

(1 Kor. 14:31-38)

“1 Kor. 14:34: Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.

De WET??? Waarom zou Paulus de Joodse Wet ter sprake brengen? Handelingen 18:4-8 laat zien dat Paulus zijn bijeenkomst in Korinthe een gemengde menigte omvatte. Er waren gelovige Joden in die groep, samen met leden van het lichaam van Christus. Bedenk dat Paulus zijn samenkomst daar, toen, toesprak als de **Gemeente Gods** (1 Kor. 1:2).

Laten we verder gaan.

“1 Kor.14:35: En zo zij iets willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.

Waarom was het een schande voor vrouwen om in de kerk TE SPREKEN? En WAT TE SPREKEN? Waarom vaardigde Paulus die vreemde culturele regels uit? Het lijkt erop dat Paulus MEER VERWACHTTE betreffende DIE GROEP mensen.

(Naar behoren en in VOLGORDE ontvingen de mensen openbaringen van Paulus en van de profeten van het Lichaam van Christus, daarna de vrouwen, dan de kinderen). (Laten we een paar hoofdstukken eerder, hier in 1 Korintiërs, bekijken.)

Hier, in 1 Korintiërs 11, maakt Paulus opnieuw heel duidelijk dat, door het proces van eliminatie, de overdracht van de nieuwe leer plaatsvindt via de mannen in de kerk.

“1 Kor. 11:1-2: 1 Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus.

2 En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb.

“Hand. 16:4: En alzo zij de steden doorreisden, gaven zij hun de verordeningen over, die van de apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem goed gevonden waren, om die te onderhouden.

“1 Kor. 11:3-10:3 Doch ik wil, dat gij weet, dat Christus het Hoofd is eens iegelijken mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het Hoofd van Christus.

4 Een iegelijk man, die bidt of profeteert, hebbende iets op het hoofd, die onteert zijn eigen hoofd;

5 Maar een iegelijke vrouw, die bidt of profeteert met ongedekten hoofde, onteert haar eigen hoofd; want het is een en hetzelfde, alsof haar het haar afgesneden ware.

6 Want indien een vrouw niet gedekt is, dat zij ook geschoren worde; maar indien het lelijk is voor een vrouw geschoren te zijn, of het haar afgesneden te hebben, dat zij zich dekke.

7 Want de man moet het hoofd niet dekken, overmits hij het beeld en de heerlijkheid Gods is; maar de vrouw is de heerlijkheid des mans.

8 Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw is uit den man.

9 Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om den man.

10 Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, **om der engelen wil**.

“om der engelen wil”.

Waarom “om der engelen wil”?

Nogmaals, Paulus spoort hen aan om NAASTENLIEFDE te oefenen naar de andere segmenten van die gemengde menigte. In dit geval moeten de gelovigen van het lichaam van Christus de gelovige Joden in Paulus 'bijeenkomsten indachtig zijn. Het waren die gelovige Joden tot wie de engelen dienden. Herinner u zich Hebrëëën 1:13-14 nog?

“Hebr. 1:13-14: 13 En tot welken der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten?”

14 Zijn zij niet allen gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen?

Wij, in het lichaam van Christus, zijn al gered door het geloof, volgens Efeziërs 2:5. Maar de gelovige Joodse broeders die tijdelijk met hen samenkwamen, moesten volgens Mattheüs 24:13 tot het einde toe volharden om gered te worden.

Engelen hebben dus te maken met Israël, de Joden.

Laten we eens kijken naar die twee contrasterende verzen.

De Heer sprak alleen tot Israël toen hij zei:

“Matth. 24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

Dat was de leer van Israël, waarvan we zien dat deze veel verschilt van de leerstelling van Christus die Paulus ons leert in:

“Ef. 2:5: Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

We zijn gestopt bij 1 Korintiërs 11:10.

“1 Kor. 11:10-12: 10 Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, om der engelen wil.

11 Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den man (mannelijk), in den Heere.

12 Want gelijkerwijs de vrouw uit den man is,.....”.

In Genesis 2:20-23 kunnen we zien wat Paulus bedoelt met dat:

“de vrouw uit den man is”

“Gen. 2:20-23:20 Zo had Adam genoemd de namen van al het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al het gedierte des velds; maar voor den mens vond hij geen hulpe, die als tegen hem over ware.

21 Toen deed de Heere God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees.

22 En de Heere God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

"1 Kor. 11:12: Want gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de man door de vrouw; doch alle dingen zijn uit God.

In Job 14: 1 kunnen we zien wat Paulus bedoelt met:

"alzo is ook de man door de vrouw".

"Job 14:1: De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen, en zat van onrust.

"1 Kor. 11:12-16: 12 Want gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de man door de vrouw; doch alle dingen zijn uit God.

13 Oordeelt gij onder uzelf: is het betamelijk, **dat de vrouw ongedekt God bidde?**

14 Of leert u ook de natuur zelve niet, **dat zo een man lang haar draagt**, het hem een oneer is?

15 Maar zo een vrouw lang haar draagt, dat het haar een eer is; omdat het lange haar voor een deksel haar is gegeven?

16 Doch indien iemand schijnt twistgierig te zijn, **wij hebben zulke gewoonten niet, noch DE GEMEENTEN GODS.**

Paulus maakt het weer heel duidelijk dat de overdracht van de nieuwe leer via de mannen in de kerk gebeurt. Mogelijk is dat in verband met 1 Korintiërs 15, verzen 45-47, waar CHRISTUS IS:

"de tweede man,"

"de laatste Adam",

"een levendmakende geest",

"uit de hemel."

Aangezien Christus de nieuwe man is, wie is dan de vrouw? Israëls Jeruzalem zal de vrouw zijn die van God uit de hemel neerdaalt, voorbereid als een bruid die voor haar man is versierd. Met dat in gedachten, wie zat daar met het lichaam van Christus in de bijeenkomsten van Paulus? Of, misschien zou ik moeten vragen, wie zat daar met het Israël van God in de bijeenkomsten van Paulus? Ze waren zo'n gemengde menigte in de bijeenkomsten van Paulus dat Paulus deze brief richt tot hun tussenstadium van de gelovigen.

"1 Kor. 1:1-3: 1 Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus, door den wil van God, en Sosthenes, de broeder,

2 Aan DE GEMEENTE GODS, die te Korinthe is, den GEHEILIGDEN in Christus Jezus, den geroepenen heiligen, met allen, die den Naam van onzen Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun en onzen Heere;

3 Genade zij u en vrede van God onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Zoals we kunnen zien in de voortgang van de veranderingen in de latere lijsten met gaven in Romeinen 12 de verzen 6 tot en met 8, en in Efeziërs 4 vers 11, werden de gaven **nuttiger voor de opbouw** dan voor het ONTVANGEN, ERKENNEN, BEVESTIGEN en VERSPREIDEN van het geïnspireerde woord van God, hetzij in tongen, OF NIET.

Vervolgens beschrijft Paulus dit nieuwe lichaam van Christus aan de Korinthiërs die deze gaven van de Geest ontvingen.

“1 Kor.12:12: Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus.

Het volgende vers toont de enige overgebleven doop, volgens Efeziërs 4:5 ... één doop,

*“1 Kor. 12:13: Want ook **wij** allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en **wij** zijn allen tot één Geest gedrenkt.*

Wie zijn de "**wij**" in dit vers? Het zijn allen die het evangelie hebben geloofd in 1 Korintiërs 2, vers 1 tot en met 8.

“1 Kor. 2:1-5: 1 En ik, broeders, als ik tot u ben gekomen, ben niet gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid, u verkondigende de getuigenis van God.

2 Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.

3 En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele beving.

4 En mijn rede, en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar in betoning des geestes (dit moet zijn “des Geestes”) en der kracht;

5 Opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in de kracht Gods.

(Romeinen 1 vers 16 zegt dat het reddende evangelie van Christus de kracht van God is)

“Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

“1 Kor.2:6-8: 6 En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden;

7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;

8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

EINDE VAN DEEL 3 van 9. BEGIN VAN DEEL 4 van 9.

Laten we verder lezen in 1 Korintiërs 12:14.

"1 Kor. 12:14: Want ook het lichaam is niet één lid, maar vele leden.

Kijk naar 1 Korintiërs 12 vers 20.

"1 Kor.12:20: Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar één lichaam.

Kijk naar 1 Kor. 12 vers 27.

"1 Kor. 12:27: En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.

Degenen die geloofden in het pas geopenbaarde **evangelie van Christus**, gekruisigd voor onze zonden, in hoofdstuk 2 vers 1 tot en met 8, en hoofdstuk 1 vers 17-25, dat alleen aan Paulus was geopenbaard, werden allemaal door één Geest tot één lichaam gedoopt in hoofdstuk 12 vers 13, en zij waren degenen die Paulus "gijlieden" noemde in 1 Korintiërs hoofdstuk 12 vers 27.

"1 Kor. 12:27: En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.

Vervolgens, na te hebben vastgesteld dat degenen in het lichaam van Christus, die deze gaven ontvangen degenen zijn die het EVANGELIE van Paulus geloofden, beschrijft Paulus de gaven verder, kwalificeert ze en beperkt de gaven gegeven door de Geest.

"1 Kor. 12:28: En God heeft er sommigen in de Gemeente gesteld,.....".

Dit zijn GAVEN, GEEN bedieningen. De laatste lijst met gaven, in Efeziërs 4 vers 11, geeft een opsomming van de gaven **die in het verleden zijn gegeven**. Er wordt over gesproken IN DE VERLEDEN TIJD. Dat bevestigt dat de eerdere gaven, opgesomd in 1 Korintiërs 12 verzen 7 tot en met 11, bestemd zijn om te verminderen, te beëindigen en te verdwijnen, omdat ze niet langer waren opgenomen in de schriftuurlijke lijsten van gaven na de eerste drie verzen van Handelingen 20 toen de brief aan de Romeinen werd geschreven.

"1 Kor. 12:28: En God heeft er sommigen in de Gemeente gesteld, ten eerste apostelen,.....".

(de apostelen zijn er nu niet meer)

ten tweede de PROFETEN,

(VERVANGEN door de voltooide canon van de Schrift)

Ten derde Leraren,

(VERVANGEN door de voltooide canon van de Schrift)

Daarna de wonderen,

niet meer van toepassing vanwege de verblinding en het verwerpen van Israël.

Dan de gaven en de gezondmakingen,

niet meer van toepassing vanwege de verblinding en het verwerpen van Israël.

Bijstand

("geven" en "barmhartigheid betonen" worden nog steeds vermeld in Romeinen 12:8, maar waren er niet meer ten tijde van Efeziërs.4:11)

Bestuur

"regeren" wordt nog steeds vermeld in Romeinen 12:8, maar is er niet meer ten tijde van Efeziërs 4:11.

verscheidenheid van TONGEN/TALEN.

(niet meer van toepassing vanwege de VERBLINDING en VERWERPING van Israël)

Vervolgens stelt Paulus gerelateerde retorische vragen, die allemaal met "NEE" moeten worden beantwoord.

1 Kor. 12:29.

Zijn zij allen apostelen?

(NEE)

Zijn zij allen profeten

(NEE)

Zijn zij allen leraars?

(NEE)

Zijn zij allen krachten?

(NEE)

1Kor 12:30:

Hebben zij allen gaven der gezondmakingen?

(NEE)

Spreken zij allen met menigerlei talen?

(NEE)

Zijn zij allen uitleggers?

(NEE)

*"1 Kor. 12:31: Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, **die nog uitnemender is.***

Hier introduceert Paulus 'een weg die nog uitnemender is', waarnaar hij later verwijst. Begeer de beste gaven. Welke gaven waren de beste gaven geworden? Liefdadigheid is beter dan zelfs "de beste gaven". We hebben verzen gezien die vertellen dat profetie de tongen/talen overtreft. Laten we 1 Korinthiërs 14 eens doornemen om de vergelijking te zien van PROFETIE van het lichaam van Christus met TONGEN/TALEN van het lichaam van Christus.

Eerst gaan we door naar verzen die TONGEN/TALEN beschrijven.

"1 Kor. 14:2: Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij verborgenheden.

Merk op dat Paulus niet betwistte of ze werkelijk verborgenheden spraken. Paulus ging rechtstreeks naar de wortel door te leren dat het spreken in tongen niet langer was wat God aan het doen was. Nu heeft Christus Zijn profeten, van het lichaam van Christus, die spreken in profetieën, en Christus 'pas geïnspireerde woord van God beleden. Het doel is nu niet langer JOODS EVANGELISME. Gods doel is nu dat alle geredde mensen tot de kennis van de waarheid komen. Dat heet OPBOUWING/STICHTING. Dat maakt deel uit van de vermindering van Israël dat Paulus openbaart in Romeinen 11:12.

Nu zullen we Paulus zijn beoordeling, over tongen, blijven volgen. Ik heb de negen beperkingen die Paulus oplegde aan het gebruik van tongen gemarkeerd zonder tongen te verbieden. De meeste spreken voor zich, als je alleen de woorden gelooft op de bladzijden die God daar heeft neergezet.

*"1 Kor. 14:4-6: 4 Die een **vreemde taal** spreekt, die sticht zichzelf; maar die profeteert die sticht de Gemeente.*

*5 En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, **maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt**, tenzij dan, dat hij het uitlegge, **opdat de Gemeente stichting moge ontvangen.** *1*

*6 En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, **zo ik tot u niet sprak, of in openbaring, of in kennis, of in profetie of in lering?***

Hier heeft Paulus het over "SPREKEN" "tegen" hen, niet over "mompelen" of "piepen". Alle vier de items die Paulus noemde, waren begrijpelijk SPREKEN: openbaring, kennis, profetie en leer.

*"1 Kor. 14:9 en 11-13: 9 Alzo ook gijlieden, **indien gij niet door de taal een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken wordt? Want gij zult zijn als die in de lucht spreekt.** *2*

*11 Indien ik dan de kracht der stem niet weet, zo zal ik hem, **die spreekt**, barbaars zijn; en hij, die **spreekt**, zal bij mij barbaars zijn.*

*12 Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, **zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.***

*13 Daarom, **die in een vreemde taal spreekt, die bidde, dat hij het moge uitleggen.** *3*

*14 Want indien ik in een **vreemde taal** bid, mijn geest bidt wel, maar mijn verstand is vruchteloos.*

*15 Wat is het dan? Ik zal wel met den geest bidden, **maar ik zal ook met het verstand bidden**; ik zal wel met den geest zingen, **maar ik zal ook met het verstand zingen.***

*16 Anderszins, indien gij dankzegt met den geest *4-*5, hoe zal degene, die de plaats eens ongeleerden vervult, amen zeggen op uw dankzegging, dewijl hij niet weet, wat gij zegt?*

*17 Want gij dankzegt wel behoorlijk, **maar de ander wordt niet gesticht.***

Dat gaat terug naar de kern van het probleem, niet dat tongen niet van God zijn, maar eerder dat de door de Geest gegeven tongen hun werk hebben gedaan en met pensioen zijn gegaan, en vervangen zijn door het opbouwen van de kerk door het profeteren van het nieuw geïnspireerde woord van God. Namelijk Paulus zijn dertien brieven, Romeinen tot en met Filemon.

"1 Kor. 14:18-23: 18 Ik dank mijn God, dat ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen;

*19 Maar ik wil liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen *6, dan tien duizend woorden in een vreemde taal.*

20 Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassenen.

*21 In de wet is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit volk **spreken**, en ook alzo zullen zij Mij niet horen, zegt de Heere.*

22 Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.

23 Indien dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?

*"1 Kor. 14:26-28: 26 Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u, heeft hij een psalm, heeft hij een leer, heeft hij een vreemde taal, heeft hij een openbaring, heeft hij een uitlegging; laat alle dingen geschieden tot stichting; *7*

*27 En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten meeste drie geschiede, en bij beurte; en dat een het uitlegge. *8 - *9*

*28 Maar indien er geen uitlegger is, dat hij zwijge in de Gemeente *nog steeds 9; doch dat hij tot zichzelf spreke, en tot God.*

"1 Kor. 14:39: Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

Het is alsof Paulus zei: "Jullie hebben allemaal gehoord wat ik zei over wat God nu doet met het profeteren van Zijn openbaringen, dat doet God in plaats van het evangelie in tongen te prediken aan anderstalige Joden. Nu met dat in gedachten, wees genadig om dat toe te passen. Wees liefdadig.

"1 Kor. 14:39-40: 39 Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

40 Laat alle dingen eerlijk en met orde (= naar behoren) geschieden.

Vervolgens zullen we door de verzen bladeren om te zien hoe Paulus zei dat PROFETIE het gebruik van TONGEN vervangt.

*"1 Kor.14:1: Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteren.1**

"1 Kor.14:2: Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij verborgenheden.

Ook hier betwistte Paulus niet of ze al dan niet tot God spraken, en of ze al dan niet verborgenheden spraken. Paulus ging meteen naar de kern van het probleem. Niemand kan worden OPGEBOUWD door geluiden die niet kunnen worden begrepen. En die OPBOUWING is wat God nu doet in plaats van het evangelie in tongen te prediken aan anderstalige Joden. Tel de dertien keer dat Paulus aangeeft dat het profeteren van Gods pas geïnspireerde openbaringen beter was voor het OPBOUWEN van de kerk dan het spreken in tongen.

"1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen:

stichting, en:

*en vermaning en: *2*

vertroosting.

"1 Kor.14:4: Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf;

maar die profeteert die sticht de Gemeente. *3

*"1Kor.14:5: En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; **want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge, opdat de Gemeente stichting moge ontvangen.** *4*

"1 Kor. 14:6: En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot u niet sprak,

*of in **openbaring** (iets openbaren),*

*of in **kennis** (iets kennen),*

*of in **profetie** (iets profeteren)*

*of in **lering?** (of iets onderwijzen) *5*

*"1 Kor.14:22: Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; **en de profetie** (is) **niet** (voor) **den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.** *6*

*"1 Kor. 14:23: Indien dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, **en zij allen in vreemde talen spraken**, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?*

*"1 Kor. 14:24: **Maar indien zij allen profeteerden** *7, en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld.*

*"1 Kor. 14:25-26: 25 En alzo worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, **dat God waarlijk onder u is.***

26 Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u,

*heeft hij een **psalm**,*

*heeft hij een **leer**,*

*heeft hij een **vreemde taal**,*

*heeft hij een **openbaring**,*

*heeft hij een **uitlegging**;*

*laat alle dingen geschieden tot stichting; *8*

*"1 Kor. 14:29: En **dat twee of drie profeten spreken**, en dat de anderen oordelen.*

*"1 Kor. 14:30: **Doch indien een ander, die er zit, iets geopenbaard is** *9, dat de eerste zwijge.*

*"1 Kor. 14:31: Want gij kunt allen, **de een na den ander** profeteren,*

***opdat zij allen leren** *10,*

*en **allen getroost worden.** *11*

"1 Kor.14:32: En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.

*"1 Kor. 14:33: **Want God is geen God van verwarring** *12,*

***maar van vrede**, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.*

“1 Kor. 14:39: Zo dan, broeders,

*ijvert om te profeteren *13,*

en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

*“1 Kor.14:40: Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden *12.*

EINDE VAN DEEL 4 van 9. BEGIN VAN DEEL 5 van 9.

We kunnen de overgang zien van het spreken in tongen, het pas geopenbaarde woord van Gods redding, naar het spreken in PROFETIE, het zich ontwikkelende, nieuw geopenbaarde woord van God toen het zijn voltooiing of volmaaktheid bereikte.

Naarmate de overgang vorderde na Paulus zijn schrijven van 1 Korinthiërs, zien we dat tegen de tijd van één hoofdstuk later in Handelingen, toen Romeinen werd geschreven, dat sommige van die vroegere gaven uit de tekst waren geschrapt, en sommige bleven over, maar werden weggelaten in de tijd van Paulus zijn schrijven van Efeziërs in de uitdeling van de genade van God. (1 Korintiërs 12:8-30, Romeinen 12:6-8, Efeziërs 4:11).

Tegen de tijd dat Paulus Romeinen schreef, ten tijde van Handelingen 20, was de Heilige Geest gestopt met het geven van de gaven van wonderen, genezingen, hulp, tongen en uitlegging. Tegen de tijd dat Paulus de Efeziërs schreef na het einde van Handelingen, was de Heilige Geest gestopt met het geven van die gaven, evenals de gaven van het geven aan de uitgehongerde kerk van God in Jeruzalem, en de gave van heersen, en de gave van het tonen van barmhartigheid .

1 Korinthiërs 12:8-30	Romeinen 12:6-8	Efeziërs 4:11
Apostelen	(Rom.11:13 Apostel Paulus)	Apostelen (Paulus vandaag de dag.
Profeten	Profetieën	Profeten (de Bijbel belijden)
	bediening	Evangelisten (evangelie verkondigen)
Leraren	Onderwijzen / leren	Pastors en leraren (2 Tim. 2:2)
	aansporen	Pastors
	geven	(giften geven is gestopt)
Wonderen	(gave van wonderen gestopt)	
Genezingen	(gave van genezen gestopt)	
Bijstaan/hulp	(gave van helpen is gestopt)	
Heerschappijen	Heersen	(gave van heersen is gestopt)
Tongen/talen	(gave van tongen/talen is gestopt)	
Uitleggingen	(gave van uitleggingen is gestopt)	
	Barmhartigheid tonen	(gave van barmhartigheid tonen is gestopt).

We hebben deze verzen doorgelezen en kunnen deze overgang zien plaatsvinden zoals de andere hebben plaatsgevonden. Aanvankelijk zagen we in Exodus 4:4-5 en 29-31, Nummer 14:11,

Deuteronomium 4:35, Johannes 4:48 en 6:30, Gods tekenen die aan Israël en de omringende naties bewezen dat God met Israël was.

--Vervolgens zagen we in Handelingen 2:22 de overgang waar God Jezus op aarde bevestigde door middel van tekenen.

--Vervolgens zagen we in Hebrëen 2:3-4: een overgang naar God die getuigenis aflegde, met tekenen, dat het evangelie van Israël wordt gesproken.

--Vervolgens zagen we in Markus 16:17-20 de overgang naar de door God gegeven tekenen die het woord van God bevestigden.

--Dan in 1 Korintiërs 14:36-38, geschreven ten tijde van Handelingen 19, waar de profeten van het Lichaam van Christus gaven werden gegeven om de openbaringen, van Christus aan Paulus, te bevestigen.

--Toen zagen we dat het lichaam van Christus tongen/talen kreeg als teken om Joden van andere talen tot jaloezie te verlokken, om het woord, van de redding door God, te geloven dat aan Paulus was geopenbaard.

--Toen Israël verminderde, was er een overgang van weg bij de tekenen van tongen/talen, een overgang naar de profeten die het woord van God beleden, nieuw geopenbaard aan Paulus.

--Toen vond er nog een overgang plaats toen datgene kwam wat volmaakt is. Toen de canon van het woord van God compleet en volmaakt was, ging de nadruk, van het erkennen van Paulus 'nieuwe openbaringen toen Paulus openbaringen van Christus ontving, naar het belijden van het voltooide woord van God, dat wat volmaakt is.

--Dus nadat hij de basis heeft gelegd, komt Paulus hier tot de kern van wat hij zegt, en waarom hij grenzen stelt aan vele gaven die "zullen VERVALLEN ... STOPPEN" ... en "VERDWIJNEN".

Paulus wendde zich tot het onderwijzen over LIEFDE, en vervolgens tot STICHTING/OPBOUW, en zei dat elk van dezen (liefde en opbouw) beter is dan de gaven voor speciale doeleinden. Als we verder studeren, zullen we het verband zien tussen: profetie, naastenliefde en opbouw. Profetie belijdt het pas geopenbaarde woord van God om gelovigen op te bouwen. Naastenliefde beoefent een liefdevolle benadering bij het toepassen van de pas geopenbaarde Schriftplaatsen. Stichting wordt opgebouwd als resultaat van het bestuderen en toepassen van de pas geopenbaarde geschriften, Paulus zijn dertien brieven van Romeinen tot en met Filemon.

BEPERKING VAN DE GEESTELIJKE GAVEN EN HET VERVAL

"1 Kor. 13:1: Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden.

Paulus zegt NIET "Ik spreek met de tongen ... van engelen", evenmin zegt hij: "Ik ... heb GEEN liefde." Dit is de enige plaats waar "tongen van engelen" worden genoemd in de Bijbel, het leert zelfs niet eens het bestaan van een andere taal van engelen. Denk er eens over na. Met welke tongen spreken engelen? Ze SPREKEN altijd om gehoord te worden in de TAAL VAN DE HOORER.

De bewoording hier laat zien dat Paulus NIET suggereert dat mensen proberen te praten in een TAAL van de ENGELN. Het is slechts een vergelijking tussen de GAVEN die voorbijgaan en de UITMUNTENDHEID VAN LIEFDE. Nergens anders in de Bijbel vinden we zo'n concentratie van "gaven door de Geest". In Handelingen 18 vers 7 zien we dat de nabijheid van de afvallige Joodse synagoge de reden is voor ZOVEEL TEKENEN voor die ongelovige Joden.

“Hand. 18:7: En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis van een man, met name Justus, die God diende, wiens huis paalde aan de synagoge.

Hier zien we vooral een GROTERE FOCUS op het AANHOUDEND MISBRUIK van TALEN, aangezien de behoefte aan talen afneemt of ophoudt, zoals Paulus erover sprak.

“1 Kor. 13:2: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap;.....”.

Hier identificeert Paulus de gave van profetie van het lichaam van Christus, die op dat moment beschikbaar was, en hij beschrijft het in het kort. Paulus stelt dat het lichaam van Christus als gave van profetie, **in die tijd**, inhield het begrijpen van ALLE VERBORGENHEDEN en het begrijpen van ALLE WETENSCHAP.

“1 Kor. 13:2: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap;.....”.

We ontdekken later in de context verdere definiëring en kenmerken van de gave van profetie van het lichaam van Christus, **op dat moment**. Maar dit is een begin om het te begrijpen, we komen hier later op terug.

“1 Kor. 13:2:..... en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets.

"AL HET GELOOF, zodat ik bergen verzette" is duidelijk een ander geloof dan het geloof in:

“Gal. 3:26: Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

In 1 Korintiërs 13 had Paulus het over een gave van geloof, die in die tijd werd gegeven, die ze niet allemaal hadden. Sommige plaatsen, waar de Bijbel over een berg spreekt, spreekt het over een koninkrijk. En sommigen gelovigen, in het evangelie van God, in Paulus 'samenkomsten, waren net behoorlijk betrokken geweest bij het proberen een berg te verplaatsen, namelijk om het koninkrijk uit de hemel te halen.

“1 Kor. 13:3: En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven.

Kun je ergens anders aan denken waar we een aansporing zien om naastenliefde te oefenen? LIEFDE is een integraal onderdeel van 'de vrucht van de geest'.

“Gal. 5:22:25: 22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

23 Tegen de zodanigen is de wet niet.

24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.

25 Indien wij door den Geest leven,....

En alle gelovigen LEVEN IN DE GEEST.

....zo laat ons ook door den Geest wandelen.

“1 Kor. 13:4-7: 4 De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen;

5 Zij handelt niet ongeschikkelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad;

6 Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid;

7 Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.

“Gal. 5:22-23: 22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

23 Tegen de zodanigen is de wet niet

Kijk eens naar deze vergelijking.

1 Korinthe 13:4-7	Liefdadigheidswaarden in Galaten 5:22-23.
Verdraagt veel	Lankmoedig
Vriendelijk	Zachtmoedigheid
Niet jaloers	Nederigheid
Prijst zichzelf niet	Nederigheid
Niet opgeblazen	Nederigheid
Gedraagt zich niet ongepast	Goedheid, matigheid
Zoekt niet het hare, is	Liefde, goedheid
Wordt niet gemakkelijk geprovoceerd,	Lankmoedigheid, matigheid
Denkt geen kwaad	Vrede, geloof
Verheugt zich niet in ongerechtigheid	Maar in goedheid
Verheugt zich in de waarheid	Vreugde
Draagt alle dingen	Lankmoedigheid
Gelooft alle dingen	Geloof
Hoopt alle dingen	Vrede
Verdraagt alle dingen.	

*“Gal. 5:22-23: 22 **Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.** 23 Tegen de zodanigen is de wet niet.*

Liefde	Zoekt niet het hare
Blijdschap	Verheugd zich in de waarheid
Vrede	Hoopt alle dingen
Lankmoedigheid	Wordt niet gemakkelijk geërgerd, verdraagt alle dingen
Goedertierenheid	Vriendelijk
Goedheid	Gedraagt zich niet ongepast, verheugt zich niet in ongerechtigheid
Geloof	Gelooft alle dingen
Zachtmoedigheid	Benijdt niet, prijst zichzelf niet, niet opgeblazen
Matigheid	Verdraagt alle dingen

Paulus geeft hen de onomwonden waarheid die hen te wachten staat in het leven.

'1 Kor.13:8: De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

Vervolgens begint Paulus die specifieke veranderingen, die komen, te definiëren, veranderingen in profetieën, in tongen/talen en in kennis.

"1 Kor. 13:9: Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele".

(zij (kennis) zal te niet gedaan worden) 1Kor. 13:8

en wij profeteren ten dele; (1 Kor.13:9).

(profetieën, zij zullen te niet gedaan worden) (1 Kor.13:8).

Dus hier begint de overgang van het benadrukken van "tongen" naar het benadrukken van "PROFETIE", "LIEFDE" en "OPBOUWING". [VERGELIJK 1 KOR.13:9 MET 1 KOR.13:8, 1 KOR.13:2, EN 1 KOR.2:9-16].

Later in de context definieert Paulus verder wat ze WETEN en wat ze PROFETEREN. We komen later op deze verzen terug, als we bij andere verzen komen die verwijzen naar wat deze verzen zeggen.

*"1 Kor. 13:10: Doch **wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.***

De voortdurende nadruk van Paulus is, om te beginnen, met het overgaan van het benadrukken van "tongen/talen" naar het benadrukken van "PROFETIE", "LIEFDE" en "OPBOUWING".

Zowel wat ze WETEN, als wat ze PROFETEREN is TEN DELE, volgens hoofdstuk 13 vers 9, en beide moesten "worden teniet gedaan" volgens hoofdstuk 13 vers 10). Maar wanneer? [Zie hoofdstuk 13, vers 11b, dan zie vers 13: 10a]

*"1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo **heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.***

In dit voorbeeld verduidelijkte Paulus zijn eerdere verklaring. "wanneer het volmaakte zal gekomen zijn" wordt uitgelegd door de woorden: "wanneer ik een man geworden ben" in het voorbeeld dat hij gaf.

*"1 Kor. 14:20: Broeders, **wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.***

EINDE VAN DEEL 5 van 9. BEGIN VAN DEEL 6 van 9.

Laten we dit zorgvuldig bespreken, regel voor regel.

"1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was,.....".

Paulus heeft tot de geredde mensen in Korinthe gesproken over hun situatie betreffende geestelijke gaven. In plaats van te beginnen met zijn vinger naar hen te wijzen, geeft Paulus een voorbeeld dat we allemaal gemeen hebben: KINDERJAREN. Paulus was een kind geweest, net zoals zij kinderen waren geweest. Maar bedenk wat Paulus eerder in de context had gezegd over het feit dat ze kinderen waren.

*"1 Kor. 3:1-2: 1 En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, **als tot jonge kinderen in Christus.***

2 Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet.

De Korinthiërs waren dus nog steeds kinderen, die nog steeds in tongen/talen spraken ALS EEN KIND.

*“1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was, **sprak ik als een kind**,.....”.*

Maar Paulus zegt verder in hetzelfde vers 11:

*“ maar wanneer ik **een man geworden ben**, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.*

De tijd waarnaar in de context van deze twee opeenvolgende verzen (10 en 11) wordt verwezen: “*maar wanneer ik een man geworden ben*” in het voorbeeld, is dezelfde tijd als wanneer “*dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden*”, wat dezelfde tijd is als “*Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn*”.

We gaan dus terug naar de eerdere vraag: wanneer zal dat “wat ten dele is”, worden afgeschaft, en wanneer zullen die Korinthiërs als kind ophouden met het spreken in tongen en wanneer zullen ze een man worden. Zoals we uit deze verzen hebben gezien, is dit één van de TWEE DINGEN die moeten gebeuren voordat: “*talen, zij zullen ophouden*”. (1 Korintiërs 13:8)

Het andere dat moet gebeuren wordt later in dezelfde context uitgelegd, maar hij sprak er iets over in de verzen 9 en 10. (Kennis en profetie).

We zullen meer van Paulus 'uitleg laten zien, over wanneer tongen zouden ophouden, als we de rest van de context doornemen. Maar voorlopig kunnen we zien dat er twee dingen moesten gebeuren voordat die Korinthiërs niet langer 'als een kind' spraken. Paulus noemde het eerste deel, maar hij wacht om het later uit te leggen. We zullen hier dus door de context heen gaan, maar komen terug om het tweede deel te zien dat vervuld moet worden om de tongen/talen te laten ophouden.

*“1 Kor. 14:20: Broeders, **wordt geen kinderen in het verstand**, maar zijt kinderen in de boosheid, en **wordt in het verstand volwassen**.*

*“1 Kor. 13:12: Want wij zien nu door een spiegel in een **duistere rede**, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; **nu ken ik ten dele**, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.*

Paulus zegt dat de geestelijke gave van tongen een TEKEN was VOOR ONGELOVENDE JODEN. Maar toen de behoefte vervaagde, gingen jullie Korinthiërs erin door, zoals een KIND zou hebben gedaan. Maar nu is het tijd om te groeien. Het is tijd om dat deel van Gods woord te BELIJDEN dat al is gegeven. Paulus zegt dat het BELIJDEN van het woord NU BELANGRIJKER is dan het verspreiden onder ONGELOVIGEE, HEBREEUWS SPREKENDE JODEN. Paulus gaf aan dat tongen NOG NIET ONWETTIG voor hen waren, maar begeer oprecht de BESTE gaven. “*maar meest, dat gij moogt profeteren*” (het belijden van Gods geschreven woord). (1 Kor.14:1).

“1 Kor. 13:13: En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.

Liefde (dat wat VOLMAAKT is). (De gaven van tongen en de gave van kennis bleven NIET bestaan)

“1 Kor. 13:13: En nu BLIJFT geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.

INSTRUKTIES OVER GEESTELIJKE GAVEN & HET DOEL ER VAN

*“1 Kor.14:1: Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt **profeteren**.*

Tegen de tijd van Handelingen 19, toen 1 Korintiërs werd geschreven, had profeteren de voorkeur als gave.

In 1 Korintiërs 13:8 zien we dat die "geestelijke gaven" zullen: falen, ophouden en verdwijnen.

In deze volgende verzen kun je zien waarom Paulus het heeft over de TIJDELIJKHEID van hun geestelijke gaven. Hun behoefte, bruikbaarheid en effectiviteit IS TEN EINDE.

"1 Kor. 14:2: Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij verborgenheden.

Niemand begrijpt hem. In de geest spreekt hij verborgenheden (geheimen, dingen die niet bekend zijn). Romeinen 8:26: *want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort.* Niet opbouwend voor anderen.

"1 Kor. 14:22: Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.

Kijk naar:

"Hand. 19:10: En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus hoorden, beiden Joden en Grieken.

Dus tegen de tijd van Handelingen 19:10 had bijna elke ongelovige Jood het evangelie van God gehoord en geloofd, of ze hadden het evangelie van God gehoord en niet geloofd.

Er was dus geen behoefte meer aan het buitengewone middel van tongen om de Joden te evangeliseren voordat Israël werd verblind en terzijde werd gesteld in Handelingen 28:25-29.

Let in de volgende paar verzen op hoe Paulus verklaart dat het bewaren van GEHEIMEN GEEN onderdeel meer is van Gods plan voor het lichaam van Christus. (verborgenheid = geheim, niet eerder verteld).

"1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen

stichting, en

vermaning en

vertroosting.

STICHTING/OPBOUWING

*"Hand. 20:32: En nu, broeders, ik bevele u Gode, **en den woorden Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen**, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.*

"1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting, en vermaning en vertroosting.

"1 Kor. 14:12:zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

*"1 Kor. 14:4: Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf; maar die profeteert **die sticht de Gemeente.***

"Zichzelf opbouwen" is geen LIEFDE, evenmin is het de reden van Gods voor tongen/talen.

STICHT de kerk, niet uzelf.

*"1 Kor. 14:5: En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge, **opdat de Gemeente stichting moge ontvangen.***

Waarom is hij die profeteert (of Gods woord BETUIGT) groter dan hij die in tongen spreekt? Omdat het BETUIGEN van Gods woord de kerk OPBOUWT. En Paulus bereidde zich voor om over te gaan van alleen het prediken van REDDING naar het prediken van het komen tot de KENNIS VAN DE WAARHEID.

Merk op dat Paulus NIET zegt: 'Ik zou willen dat jullie allemaal in tongen zouden SPREKEN ...' (tegenwoordige tijd).

Maar in plaats daarvan zegt hij: "*En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen **spreekt***". (Zie de KJV).

Opmerking van de vertaler: De KJV is hier duidelijker:

*"1 Kor.14:5: I would that ye all **spake** (= sprak) with tongues, but rather that ye prophesied: for greater is he that prophesieth than he that speaketh with tongues, except he interpret, that the church may receive edifying.*

Ze waren eerder in de positie geweest dat ze tongen nodig hadden, en gebruikten, als een teken voor de ongelovige Joden die een teken nodig hadden. (1 Kor. 1:21).

Maar nu hebben ze zich vastgeklampt aan tekenen terwijl ze BIJNA NUTTELOOS waren geworden, en Paulus wist dat Israël op het punt stond nog een stap terug te doen in hun vermindering, en de tekenen, door het lichaam van Christus aan Israël, zouden ophouden als hun verstand, met het geschreven woord van God, is voltooid en vervolmaakt. Paulus wist dat hij op het punt stond naar ALLE MENSEN te worden GEZONDEN, maar de Korinthiërs wisten het nog niet. Dus wist Paulus meer dan de Korinthiërs.

Omdat Paulus in 1 Korintiërs 14:5 in de verleden tijd "sprak" kwam het niet meer voor.

*"1 Kor. 14:5: En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, **maar meer**, dat gij profeteert; want die profeteert, is **meerder** dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge, **opdat de Gemeente stichting moge ontvangen.***

Met behulp van de tegenwoordige tijd, in 1 Korintiërs 14:5, zei Paulus: MEERDER is hij die profeteert dan hij die in tongen spreekt.

Dat vervult "de opbouw van de kerk" waar Paulus later in adviseert in:

*"1Kor.14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot **stichting** der Gemeente.*

STICHT de kerk en niet uzelf.

"1 Kor. 14:6: En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot u niet sprak, of

--in openbaring, of

-- in kennis, of

--in profetie of

-- in lering?

Alle in de lijst zijn middelen tot STICHTING

Hier in 1 Korintiërs 14:6-11 benadrukt Paulus dat al het spreken in tongen begrijpelijk moet zijn voor iemand die in die samenkomst aanwezig is. Degenen die op de lijst van 1 Korintiërs 14: 6 staan, zijn allemaal dingen die begrijpelijk en kenbaar zijn. In de kerk, het lichaam van Christus. Er mag geen geheimhouding zijn, GEEN INNERLIJKE CLUB die 'op de hoogte' is, of die een GEHEIME TAAL of TONG heeft.

*“1Kor.14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt **overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.***

Laten we naar het volgende verzen gaan.

“1 Kor. 14:7-11: 7 Zelfs ook de levenloze dingen, die geluid geven, hetzij fluit, hetzij citer, zo zij geen onderscheid met hun klank geven, hoe zal bekend worden, hetgeen op de fluit of op de citer gespeeld wordt?

8 Want ook indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot den krijg bereiden?

9 Alzo ook gijlieden, indien gij niet door de taal een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken wordt? Want gij zult zijn als die in de lucht spreekt.

10 Er zijn, naar het voorvalt, zo vele soorten van stemmen in de wereld, en geen derzelve is zonder stem.

11 Indien ik dan de kracht der stem niet weet, zo zal ik hem, die spreekt, barbaars zijn; en hij, die spreekt, zal bij mij barbaars zijn.

EINDE VAN DEEL 6 van 9. BEGIN VAN DEEL 7 van 9.

Ten tijde van hoofdstuk 19, in de geschiedenis van Handelingen, toen 1 Korinthiërs werd geschreven, behoorden de BARBAREN nog steeds tot degenen naar wie Paulus nog NIET was GEZONDEN, en aan wie hij GEEN instructies per brief schreef aan. Zelfs een hoofdstuk later in de geschiedenis van Handelingen, toen Romeinen werd geschreven, verklaarde Paulus dat hij SCHULDENAAR was met betrekking tot de barbaren. Zoals we weten, wordt een SCHULD alleen IN DE TOEKOMST afbetaald. Tegen de tijd van het schrijven van de brief aan allen die in Rome zijn, in Handelingen 20:3, was Paulus nog NIET naar alle mensen GEZONDEN.

Sommige instructies van Paulus in Romeinen en 1 Korinthiërs kunnen dus alleen gericht zijn aan die vroege en voormalige Joden en proselieten [gemengde menigte, Ruth, veel van de mensen van het land van de Perzen en de Meden werden Joden in Esther 8:17], en de Jood-zegenende Griek, Heidenen uit de synagogen, en degenen als Rachab, Kores, Arthasast, Ahasveros, van wie sommigen het niet tot het einde volhielden. Maar de instructies van Paulus in Romeinen, Korintiërs, Galaten en Thessalonicenzen zijn NIET gericht aan degenen onder ons, in de categorie barbaar, of aan alle mensen.

Laat u niet verleiden tot het uitvoeren van bepaalde instructies die alleen kunnen worden vervuld door Joden, voormalige Joden, proselieten of Grieken die de Jood zegenen, die het evangelie van Christus hebben geloofd en zojuist de synagogen hebben verlaten, allen die toen nog steeds VAN de bondsstaat van Israël waren op dat moment.

Hier, beginnend in 1 Korintiërs, hoofdstuk 14 vers 12, nadat hij al dit grondwerk heeft gelegd, predikt Paulus de VERMINDERING van de TEKENGAVEN, om Israël tot navolging te provoceren, aangezien Israël al grotendeels is verminderd. Paulus predikt ook de VERMINDERING van de gaven die zijn gegeven om de canon van de Schrift te voltooien.

“1 Kor.14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

“1 Kor. 14:26: Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u,

*heeft hij een **psalm,***

*heeft hij een **leer,***

*heeft hij een **vreemde taal,***

*heeft hij een **openbaring,***

*heeft hij een **uitlegging;***

Laat alle dingen geschieden tot stichting;

OPBOUWING/STICHTING is primair. Concentreer u op het verspreiden van de begrijpelijke opbouwende boodschap. (1 Korintiërs 14:12 en 26)

Laten we doorgaan met de verzen in 1 Korintiërs 14.

“1 Kor. 14:13-14: 13 Daarom, die in een vreemde taal spreekt, die bidde, dat hij het moge uitleggen.

14 Want indien ik in een vreemde taal bid, mijn geest bidt wel, maar mijn verstand is vruchteloos.

(“Rom. 8:26: want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons.....”).

“1Kor. 14:15-16: 15 Wat is het dan?

Ik zal wel met den geest bidden,

maar ik zal ook met het verstand bidden;

ik zal wel met den geest zingen,

maar ik zal ook met het verstand zingen.

16 Anderszins, indien gij dankzegt met den geest, hoe zal degene, die de plaats eens ongeleerden vervult, amen zeggen op uw dankzegging, dewijl hij niet weet, wat gij zegt?

Onthoud vers 12:

“zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente”.

*“1 Kor. 14:17: Want gij dankzegt wel behoorlijk, maar de ander wordt **niet gesticht.***

Paulus, Christus 'enige apostel van de Heidenen, zei:

"1 Kor. 14:18-19: 18 Ik dank mijn God, dat ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen;

19 Maar ik wil liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen, dan tien duizend woorden in een vreemde taal.

Spreek om te onderwijzen, "leer ook anderen" 1 Timotheüs 2:11-12. De geestelijke gave van "verstand" ONDERWIJST anderen. Als in:

"2 Tim. 2:2: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.

"1 Kor. 14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

De KJV zegt in 1 Kor.14:20: *Brethren, be not children in understanding: howbeit in malice be ye children, but in understanding be men.*

Weet u nog wat we lezen in 1 Korintiërs 13:11?

"1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was,

sprak ik als een kind,

was ik gezind als een kind,

overlegde ik als een kind;

maar wanneer ik een **MAN** geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

Paulus zei tegen de Korinthiërs dat ze moesten groeien! Hij zegt dat het lichaam van Christus voorbij het stadium is van die geestelijke gaven die Israël een TEKEN laten zien om hen in staat te stellen te geloven. Dat was waar het allemaal om ging. In Exodus, hoofdstuk 4, kunnen we zien waarom God tekenen heeft bedacht en ontworpen.

*"Exodes 4:1-9: 1 Toen antwoordde Mozes, en zeide: Maar zie, **zij zullen mij niet geloven**, noch mijn stem horen; want zij zullen zeggen: De Heere is u niet verschenen!*

*2 En de Heere zeide tot hem: Wat is er in uw hand? En hij zeide: **Een staf.***

*3 En Hij zeide: **Werp hem ter aarde. En hij wierp hem ter aarde! Toen werd hij tot een slang;** en Mozes vlood van haar.*

*4 Toen zeide de Heere tot Mozes: **Strek uw hand uit, en grijp haar bij haar staart! Toen strekte hij zijn hand uit, en vatte haar, en zij werd tot een staf in zijn hand.***

*5 **Opdat zij geloven**, dat u verschenen is de Heere, de God hunner vadersen,*

de God van Abraham,

de God van Izak, en

de God van Jakob.

*6 En de Heere zeide verder tot hem: **Steek nu uw hand in uw boezem. En hij stak zijn hand in zijn boezem; daarna trok hij ze uit, en ziet, zijn hand was melaats, wit als sneeuw.***

7 En Hij zeide: Steek uw hand wederom in uw boezem. **En hij stak zijn hand wederom in zijn boezem; daarna trok hij ze uit zijn boezem, en ziet, zij was weder als zijn ander vlees.**

8 **En het zal geschieden, zo zij u niet geloven, noch naar de stem van het eerste teken horen, zo zullen zij de stem van het laatste teken geloven.**

9 **En het zal geschieden, zo zij ook deze twee tekenen niet geloven, noch naar uw stem horen, zo neem van de wateren der rivier, en giet ze op het droge; zo zullen de wateren, die gij uit de rivier zult nemen, diezelfde zullen tot bloed worden op het droge.**

Verder zien we later in hetzelfde hoofdstuk meer bevestiging van WAAROM GOD TEKENEN GAF.

“Exodes 4:29-31: 29 Toen ging Mozes en Aaron, en zij verzamelden al de oudsten der kinderen Israels.

30 *En Aaron sprak al de woorden, die de Heere tot Mozes gesproken had; **en hij deed de tekenen voor de ogen des volks.***

31 **En het volk geloofde**, en zij hoorden, dat de Heere de kinderen Israels bezocht, en dat Hij hun verdrukking zag, en zij neigden hun hoofden, en aanbaden.

Dus God bedacht en ontwierp TEKENEN met als doel om ISRAËL ER TOE TE BEWEGEN OM GOD TE GELOVEN.

*“1 Kor. 14:21: In de wet is geschreven (over Israëel): Ik zal door **lieden van andere talen**, en door andere lippen **tot dit volk** (Israëel) **spreken**, en ook alzo zullen zij Mij niet horen, zegt de Heere.*

Tongen/talen waren geen verrassing. Israël heeft vermoedelijk GEEN aandacht besteed aan Jesaja 28 omdat het hun ongelooft voorspelde.

*“Jesaja 28:11-12: 11 Daarom **zal Hij** door belachelijke lippen, en door een andere tong **tot dit volk spreken;***

12 *Tot dewelken Hij gezegd heeft: Dit is de rust, geeft den moeden rust, en dit is de verkwikking; doch zij hebben niet willen horen.*

Hier zei Jesaja over God:

"Zal hij..... tot dit volk spreken."

("zal hij..... spreken").

In tongen SPREKEN is het betuigen van ONDERWIJS in ANDERE tongen, ANDERE lippen. We zagen in 1 Korintiërs 14:6-10 dat SPREKEN in tongen altijd begrijpelijk en zinvol is voor een aanwezige.

*“1 Kor. 14:22: Zo dan, de **vreemde talen zijn tot een teken niet** dengenen, die geloven, **maar den ongelovigen**; en de **profetie niet** den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.*

Wat zei vers 22 voor wie tongen ZIJN en voor wie ze niet zijn? Tongen zijn een teken voor ongelovigen (14-22) Joden (1:22). Maar in die tijd, in 1Kor.14:2 (Handelingen 19), spreekt hij die in een onbekende taal spreekt NIET tot mensen. Maar God zei "door belachelijke lippen, en door een andere tong" dat hij TOT DEZE MENSEN (Israël) zou SPREKEN. Korinthe vergiste zich en liet Gods gebruik van tongen na.

“1Kor.14:23-26: 23 Indien dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?

24 Maar indien zij allen profeteerden, en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld.

25 En alzo worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder u is.

26 Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u,

heeft hij een psalm,

heeft hij een leer,

heeft hij een vreemde taal,

heeft hij een openbaring,

heeft hij een uitlegging;

laat alle dingen geschieden tot stichting;

Let op een paar dingen in de verzen 23 en 24. De bijeenkomsten van Paulus waren OPEN bijeenkomsten. ONWETENDEN konden binnenkomen. ONGELOVIGEN konden binnenkomen. Dus behalve de ongelovigen had Paulus 'bijeenkomst in Korinthe ruimte voor de ONGELOVIGEN. Dat betekent dat de bijeenkomsten van Paulus openstonden voor de ongelovigen, de nieuwe gelovigen en de ONWETENDEN in de kennis van de waarheid. Evenals de geredden die tot de kennis van de waarheid kwamen.

Nogmaals, STICHTING/OPBOUWING is het DOEL geworden en vervangt EVANGELISEREN van Joden door middel van tongen.

EINDE VAN DEEL 7 van 9. BEGIN VAN DEEL 8 van 9.

PAULUS BEPERKT ZIJN VERORDENINGEN

“1 Kor.14:27: En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten meeste drie geschiede, en bij beurte;.....”.

“bij beurte” is ook de manier waarop Paulus deze discussie beëindigt in vers 40, “op volgorde”.

“1 Kor.14:40: Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden.

Dat betekent ordelijk, dus niet verwarrend.

“1 Kor.14:27-30: 27 En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten meeste drie geschiede, en bij beurte; en dat een het uitlegge.

28 Maar indien er geen uitlegger is, dat hij zwijge in de Gemeente; doch dat hij tot zichzelf spreke, en tot God.

29 En dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.

30 Doch indien een ander (profeet), die er zit, iets geopenbaard is, dat de eerste zwijge.

31 Want gij (profeten van vers 29) kunt allen, de één na den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen getroost worden.

Hier leren we dat profeten 'leren' en 'troosten'. Dat komt overeen met wat we al in 1 Korinthiërs 14:3 hebben besproken.

“1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting, en vermaning en vertroosting.

“1 Kor. 14:32-33: 32 En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.

33 Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.

We hebben de nabije context overwogen. Voeg nu de externe context toe.

‘1 Tim.2:11-12: 11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

1st Timothy 2:11-12:

"de vrouw leert in stilte"

"sta niet toe dat een vrouw leert"

"noch om zich gezag over de man toe te eigenen" -

Merk op dat het NIET zegt:

"noch om gezag uit te oefenen over de man".

Het zegt:

"noch het zich TOEEIGENEN van autoriteit over de man."

Dat liet een soort van rechtmatig spreken van de vrouwen in de kerk in die tijd open, zonder zich GEZAG over de man toe te eigenen. Een verre context zal dat echter uitsluiten in 1 Timotheüs 2:7-15.

Vervolgens zullen we in 1 Korintiërs 14:34-38 zien dat het lichaam van Christus door in tongen te spreken, Israël de leer leert die aan Paulus wordt geopenbaard.

“1 Kor. 14:34: Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken,.....”.

(openbaren van nieuwe leer);

.....maar **bevolen onderworpen te zijn**, gelijk ook de wet zegt.

Het rechtmatige gebruik van tongen hield in dat de nieuw geopenbaarde leer die onderwezen moest worden, over taalbarrières heen werd verspreid.

U kunt dat bijvoorbeeld zien gebeuren in Gods gebruik van tongen door de 12 apostelen van Israël in Handelingen 2:4-8 en 11.

*“Hand. 2:4-8: 4 En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te **spreken met andere talen**, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.*

*5 En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen **van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn**.*

*6 En als deze stem geschied was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want **een iegelijk** hoorde hen in zijn eigen taal spreken.*

7 En zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle dezen, die daar spreken, Galileers?

*8 En hoe horen wij hen een **iegelijk in onze eigen taal**, in welke wij geboren zijn?*

*“Hand. 2:11: Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen **de grote werken** Gods spreken.*

Hier kunt u duidelijk zien hoe God de Joden uitnodigde om Hem te geloven. Gods gebruik van tongen was om Israël te laten geloven, door de GROTE WERKEN van God te tonen.

De bekrachtiging van de nieuwe leer moest aan de apostelen en profeten worden overgelaten; en er tot “dit volk”, Israël, over te spreken moest door mannen geschieden.

*“1 Tim.2:14: En Adam is niet verleid geworden; **maar de vrouw, verleid zijnde**, is in overtreding geweest.*

*“1 Kor. 14:34-35: 34 Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, **maar bevolen onderworpen te zijn**, gelijk ook de wet zegt.*

*35 **En zo zij iets willen leren**, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.*

"LEREN" (spreken in tongen was voor anderen om iets te leren).

“1 Kor. 14:36: Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?

Gods woord behoort God toe en aan wie Hij het heeft geopenbaard. De profeten van het lichaam van Christus en de mannen en de vrouwen hadden GEEN controle over de openbaringen. Christus openbaarde zijn woord aan Paulus. Paulus werd door God geïnspireerd om Christus' openbaringen van Gods woord te ontvangen voordat het naar de profeten van het lichaam van Christus ging om te erkennen dat het datgene was wat God Paulus geboden had om te prediken en te schrijven. Pas toen werden de nieuwe openbaringen aan de getrouwe mannen gegeven om ook anderen te onderwijzen, inclusief het onderwijzen van de vrouwen in die pas geopenbaarde Schriftteksten.

Totdat ze door hun echtgenoten onderwezen waren, hadden die vrouwen geen manier om profetieën te SPREKEN in de kerk omdat ze nog niet tot hen waren betuigd. Maar door de bevalling werden ze gered van het niet onderwijzen. De vrouwen moesten hun kinderen lesgeven, en ook de jongere vrouwen.

De Bijbel zegt dat niet allemaal op één plek. Maar Handelingen 26:16 zegt wel dat Christus zou getuigen van die dingen waarin Christus aan Paulus zou verschijnen. Ook 1 Korintiërs 13:2 zegt dat de profeten van het lichaam van Christus werd gegeven om alle verborgenheden en alle kennis te begrijpen. Ook

1 Korintiërs 14:37 zegt dat de profeten van het lichaam van Christus moeten erkennen wat God Paulus geboden heeft om te prediken en te schrijven.

Aan wie zouden de profeten van het lichaam van Christus de nieuwe openbaringen van Paulus belijden? De profeten van het lichaam van Christus beleden Paulus 'nieuwe openbaringen aan de mannen en vrouwen aan de kerken van de Heidenen, met uitzondering toen er een taakverdeling was toen de openbaringen de grotere vergaderingen bereikten. Geïnspireerd verklaarde Paulus dat de mannen de eersten zouden zijn die Paulus 'pas geopenbaarde schriften zouden ontvangen door de erkenning van de profeten van het lichaam van Christus.

Er is nog een ander aspect dat we nu moeten behandelen. Daarna zullen we op deze progressie terugkomen om een beter begrip te krijgen van de impact ervan vandaag. Sla eerst Timotheüs 2, vers 7 tot en met 15 op. We willen de hele context lezen, maar concentreren ons op de verzen 11 tot en met 13.

*“1 Tim. 2:7-15: 7 Waartoe ik gesteld ben een **prediker** en **apostel** (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), **een leraar der heidenen**, in geloof en waarheid.*

8 Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende heilige handen, zonder toorn en twisting.

9 Desgelijks ook, dat de vrouwen, in een eerbaar gewaad, met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarden, of kostelijke kleding;

10 Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.

11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.

15 Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

Met betrekking tot de betrokkenheid van de vrouwen zien we een tweede aspect hier door Paulus naar voren wordt gebracht. Er is het aspect van de taakverdeling en instructies bij het overbrengen van Christus 'openbaringen, van Christus aan Paulus, naar de profeten van het lichaam van Christus, naar de mannen van de gemeente, naar de vrouwen van de gemeente, naar de jongere vrouwen en kinderen in de gemeenten. Maar daarnaast is er het aspect van de goddelijke positionering van echtgenoten en echtgenotes in de vergaderingen. Er is ook de Bijbelse reden voor die goddelijke positionering. Dat zijn de twee aspecten die van invloed zijn op de betrokkenheid van vrouwen bij het vermenigvuldigen van het pas geopenbaarde woord van God.

Laten we eerst nog eens kijken naar 1 Timotheüs 2:11-12, om de instructies te zien die Paulus vertelt, die betrokken zijn bij het beschikbaar maken van de pas geïnspireerde Schriften.

*“1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw late zich **leren in stilheid, in alle onderdanigheid.***

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Die instructies klinken misschien behoorlijk bevooroordeeld voor ons in de 21e eeuw, maar dat zijn GEEN cultureel afgeleide instructies en standpunten. Het zijn al lang bestaande Bijbelse normen. We mogen de Bijbel nooit naar culturele maatstaven beoordelen. We moeten de cultuur beoordelen aan de hand van Bijbelse maatstaven.

Het woord dat door Paulus voor "MAN" wordt gebruikt in 1 Timotheüs 2:12 is een ander woord met een andere betekenis dan het woord dat Paulus gebruikte voor "MAN" in de hoofdstukken over geestelijke gaven van 1 Korintiërs 12:3,7,11, 14:2,27,37,38. 1 Korintiërs 12:3,7,11, 14: 2,27,37,38 heeft de betekenis van "elk (een), elk (man, een, vrouw, ding)", met andere woorden, niet noodzakelijkerwijs "mannelijk". Dus verzen als 1 Korintiërs 12:7 betekenen dat God in die tijd aan alle gelovigen geestelijke gaven gaf, waaronder tongen, uitlegging, wonderen, genezingen en profetie. Het woord dat Paulus gebruikte voor "MAN" in 1 Korintiërs 12:7 betekent:

"1 Kor. 12:7: Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is (dat betekent: TOT GEMEENSCHAPPELIJK NUT).

In de zin van:

"Maar de openbaring des Geestes wordt gegeven aan elk persoon TOT GEMEENSCHAPPELIJK NUT"

Of:

"Maar de openbaring de Geestes wordt gegeven aan elk mens TOT GEMEENSCHAPPELIJK NUT"

1 Korintiërs 12:7 betekent NIET:

"1 Kor. 12:7: Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is (dat betekent: TOT GEMEENSCHAPPELIJK NUT).

In de zin van:

"1 Kor. 12:7: Maar aan ELKE MAN wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is (dat betekent: TOT GEMEENSCHAPPELIJK NUT).

Dus, door de verzen die we tot nu toe hebben gezien, heeft de Bijbel nog niet gezegd dat er geen tongen aan vrouwen werden gegeven, ook tijdens een verkondiging van het evangelie. Echter, gezien de volgorde van de uitreiking van de pas geïnspireerde Schriften, die aan Paulus waren geopenbaard, ontvingen de mannen de leer van Paulus van de profeten van het lichaam van Christus. Maar de vrouwen moesten thuis van hun echtgenoten vernemen welke nieuwe openbaringen ze moesten leren aan hun kinderen en de jonge vrouwen.

Dat was het eerste aspect betreffende de vraag of vrouwen de geïnspireerde openbaringen in de kerk mochten SPREKEN of niet.

EINDE VAN DEEL 8 van 9. BEGIN VAN DEEL 9 van 9.

Laten we nu eens kijken naar het tweede aspect van het SPREKEN door vrouwen in de kerk in 1 Timotheüs 2:12. We hebben de gerelateerde context gelezen in 1 Timotheüs 2:7-15, en we hebben de instructies van Paulus in 1 Timotheüs 2:11-12 overwogen. Daar zagen we dat Paulus de gelovige vrouwen instrueerde om in STILTE TE LEREN, in plaats van te SPREKEN in de kerk, of iets anders te doen om de lijn van autoriteit te verstoren door de pas gegeven geïnspireerde openbaringen van het woord

van God. Een ander ding om op te merken is dat Paulus het woord voor "vrouw" gebruikte dat "echtgenote" betekent. Paulus gebruikte het woord "vrouw" in dezelfde betekenis als in Genesis 2:22-24 in wat het Oude Testament wordt genoemd.

"Gen. 2:22-24: 22 En de Heere God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw (echtgenote) aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn.

Dat betekent dat ook de instructies die Paulus gaf voor het protocol, in de kerkelijke bijeenkomsten, die betekenis hebben. Wij geloven de Bijbel, zoals het er staat. Maar om de gevolgtrekking in het woord "VROUW" te helpen begrijpen, kunnen we tijdelijk de definitie van het woord vervangen.

*"1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw (echtgenote) late zich leren in stilheid, **in alle onderdanigheid.***

*12 Doch ik laat de vrouw (echtgenote) **niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.***

Laten we nu eerst Timotheüs 2:11-12 opnieuw lezen zoals de Bijbel het presenteert, maar deze keer met begrip van wat de woorden betekenen die Paulus gebruikte toen hij het schreef.

*"1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw (echtgenote) **late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.***

*12 **Doch ik laat de vrouw (echtgenote) niet toe, dat zij lere, noch over den man (echtgenoot) heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.***

Kijk nu naar het volgende woord, het eerste woord in 1 Timotheüs 2:13.

"1 Tim. 2:13-14: 13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw (echtgenote), verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Het eerste woord in 1 Timotheüs 2:13 is "WANT". Met andere woorden, wat we zojuist in de verzen 11-12 lazen, is waar vanwege wat Paulus hierna zegt.

*"1 Tim. 2:13-14: 13 **Want** Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.*

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw (echtgenote), verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Ten eerste zien we in vers 13 dat Eva pas werd gevormd nadat God de man had geschapen naar Zijn eigen beeld en gelijkenis. Ook herinneren we ons in vers 23 dat Eva niet werd gevormd uit het stof van de aarde, maar uit een deel van de man in Genesis 2:21. Dan zien we in vers 14 wie het eerst zondigde om de gemeenschap met God te verbreken. We kunnen niet weten of de man, Adam, ooit zou hebben gezondigd als de vrouw, Eva, niet uit Adams rib was gemaakt. Maar we weten wat 1 Timotheüs 2:14 zegt.

"1Tim. 2:14: En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw (echtgenote), verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Herinner je je het woord "WANT" waarmee vers 13 begon? Omdat de vrouw ten tweede werd geschapen, en omdat de vrouw de eerste was in de overtreding, hebben we de resulterende instructies over vrouwen in de kerkbijeenkomsten in 1 Timotheüs 2:11-12.

"1 Tim. 2:11-12: 11 Een echtgenote late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de echtgenote niet toe, dat zij lere, noch over den echtgenoot heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Paulus zei: 'Ik sta niet toe dat een vrouw leert ... maar dat ze in stilheid zij. Dat is om de twee aangegeven redenen. Eén reden is dat de vrouw de eerste was in de overtreding. En een andere reden is dat de vrouw, die in deze bedeling de echtgenote is in een Bijbels huwelijk, zich verplicht onderdanig aan haar man te zijn, net zoals haar man onderworpen is aan God door het woord van God.

Maar er is nog meer:

"1 Tim. 2:15: Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

"Gered door het krijgen van kinderen"? Gered van wat? Gered van de beperkingen die zijn gegeven voorafgaand aan de verzen waarin we ons bevinden, vóór de verzen 13-15.

Desalniettemin zal ze worden gered in het baren van kinderen, in "stilheid" zijn, "leren in stilheid", "niet te leren".

'Het baren van kinderen' bood de vrouw, de echtgenote, de gelegenheid om de volgende generatie de pas geïnspireerde openbaringen te onderwijzen, die geschreven van Paulus zijn, namelijk Romeinen tot en met Filemon.

"1 Tim. 2:15: Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

Er is nog een behoefte in de kerk die de vrouw moet vervullen.

"Titus 2:3: De oude vrouwen insgelijks,

Paulus had het niet over vrouwen in het bejaardenhuis. Hoewel het woord dat Paulus gebruikte, in dit geval oude vrouwen of bejaarde vrouwen betekent, kun je zien dat hij in het volgende vers oudere vrouwen vergeleek met de jongere vrouwen, de jonge vrouwen.

"Titus 2:3-4: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede;

4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen (echtgenoten) lief te hebben, haar kinderen lief te hebben;

"Hun echtgenoot liefhebben" heeft te maken met waarvoor vrouwen zijn geschapen en wat ze beloofden in een Bijbels huwelijk. Dat houdt in dat je je eraan moet onderwerpen om een hulp te zijn en haar echtgenoot te helpen zijn standpunt in te nemen over de Bijbelse beginselen die hij begrijpt.

"Titus 2:3-4: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede;

4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen (echtgenoten) lief te hebben, haar kinderen lief te hebben;

Dat is hoe gelovige oudere vrouwen, in het lichaam van Christus, de JONGE VROUWEN kunnen LEREN om hun geloften na te komen om "VAN HUN ECHTGENOOT TE HOUDEN".

Trouwens, Paulus werd door God geïnspireerd om mannen te instrueren hoe ze met vrouwen (hun echtgenotes) om moesten gaan, en ze hebben twee instructies, niet slechts één.

*"Titus 2:3-4: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar **leraressen** zijn van het goede;*

4 Opdat zij de jonge vrouwen leren

haar mannen lief te hebben,

haar kinderen lief te hebben;

"**HAAR KINDEREN LIEF TE HEBBEN**" heeft te maken met wat de Bijbel zegt in Spreuken 22:15:

"De dwaasheid is in het hart des jongen gebonden; de roede der tucht zal ze verre van hem wegdoen.

De 'roede' is geen honkbalknuppel die het kind angst inboezemt. De "roede" is wat koning David zei dat het een troost voor hem was.

*"Psalm 23:4: Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw **stok** en Uw **staf**, die **vertroosten mij**.*

De herder draagt geen pijn veroorzakende staf om de schapen in elkaar te slaan. De herder draagt een staf om zachtjes op de zijkant van het schaap te drukken om de verdwaalde schapen terug in de kudde te leiden. De staf geeft richting aan degenen die de weg kwijt zijn. De roede is een oefening van liefde, in plaats van de schapen uit je bescherming te laten afdwalen.

*"Psalm 23:4: "Psalm 23:4: Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; **Uw stok** en **Uw staf**, die **vertroosten mij**.*

*"Spreuken 22:15: De dwaasheid is in het hart des jongen gebonden; **de roede der tucht** zal ze verre van hem wegdoen.*

De staf van correctie is LIEFDE om grenzen en beperkingen te stellen, samen met LIEFDEVOLLE realistische resultaten of consequenties toe te passen op hun gedrag.

Dat is hoe gelovige oudere vrouwen, in het lichaam van Christus, de JONGE VROUWEN moeten LEREN "van hun kinderen te houden".

Bij het invoeren van de nieuwe geschriften aan ons, was dat alles behalve de laatste stap om ons het pas geopenbaarde goede nieuws te brengen dat er een manier was om tot God te komen, zelfs nadat Israël in Handelingen 7 viel.

De laatste stap had echter dezelfde reden en autoriteit, maar had ook de reden in:

"1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Het verschil zit hem in wat de reden is voor de vrouwen om in stilte te leren.

"1 Tim. 2:13-14: 13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Die reden eindigde niet toen Israël werd verblind en ter zijde werd gesteld aan het einde van het boek Handelingen.

Laten we verder gaan in 1 Korinthiërs 14:36.

*“1 Kor. 14:36: **Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?***

Definitie van PROFETEREN = belijden, op voorhand spreken. De PROFETEN waren niet de bron van openbaring, noch waren ze de geïnspireerde schrijvers.

*“1 Kor. 14:37: Indien iemand **meent een profeet te zijn**, of geestelijke, die **erkenne**, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.*

Functiebeschrijving van PROFETEN: PROFETEN van het lichaam van Christus moesten erkennen dat de geïnspireerde schrijvers Gods woord spraken.

Kijk terug naar:

*“1 Kor. 14:38-39: **38 Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend.***

39 Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

In dit stadium is het negatief, maar geen WET.

*“1 Kor. 14:40: **Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden.***

KJV: 1 Corinthians 14:40. Let all things be done decently and **IN ORDER**.*

(* in hun juiste volgorde van gebeurtenissen, zonder verwarring).

Einde van deel 9 van 9.